

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. január 10.
(vasárnap)**

Horváth Géza

MIT VALLUNK A BŰNBOCSÁNATRÓL?

Énekek: 205,1-5, 12-13; 401,2,4,6

Alapige: Ef 1,7

Imádkozzunk!

Édes Istenünk, hadd dicsérjen és magasztaljon téged a mi szívünk és szánk, egész valónk, úgy, ahogy a zsoltárversben hallottuk, és egész lényünk azért, mert Jézus Krisztusban megismertetted velünk a te kegyelmed gazdagságát! Hadd köszönjük meg, hogy bár perbe szállhatnál velünk, mégis Szentlelked által rámutatsz a mi Urunkra, Jézus Krisztusra, az ő váltságahalálára, engesztelésére, drága vérének érdemére, amely által megengesztelődtél irántunk, jóakarattal és jóindulattal vagy a mi irányunkban! Megvalljuk előtted, Urunk, hogy bűnben fogantattunk és bűnben melengetett minket a mi anyánk. Megvalljuk előtted, hogy valóban nincsen bennünk a bűneset óta semmi jó, amit üdvösségünk, örök életünk tekintetében be tudnál számítani. Teljesen elveszettek vagyunk, egészen addig, míg Jézus Krisztus ránk nem talál és új életre nem hoz minket.

Köszönjük, ha már új életben járhatunk, ha azon igyekszünk, hogy kedvesek legyünk előtted, és azt munkáljuk, hogy a te tetszésedre éljünk. Köszönjük, hogy naponta megtérhetünk, bocsánatot kérhetünk, bűnbánatra juthatunk és bizalommal járulhatunk eléd abban a bizonyosságban, hogy megbocsátottál nekünk, és elrendezted a mi vétkeink büntetését. Köszönjük neked az erről szóló híradást a Szentírásból.

Kérjük, hogy áldd meg a mai istentiszteletünket! Kérünk téged, hogy tégy egy-egy bennünket! A fizikai távolság ellenére is formáld bennünk a lelki egységet, hogy mindannyian tebenned, a Krisztusban lehessünk, oda gyökerezzen a mi életünk, és belőled származzon minden javunk! Benned találjuk meg mindazt, ami életünk-re nézve szükséges! Szentlelked által adj világosságot nekünk, és kérünk azért, hogy hirdettesd közöttünk a te igéd üzenetét!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét olvasom az Efézusbeliekhez írt levél 1. fejezetének a 7. verséből. Ahhoz, hogy a 7. vers üzenetét megérthessük, felolvasom a 6. verset is, amely Jézus Krisztusról szól, akiben megajándékozott minket mint szerelmesben: *„Aki-ben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmé-nek gazdagsága szerint.”*

Szeretettel köszöntöm a testvéreket! A mai igeszolgálat címe, a textusból me-
rítve, hogy „Jézus Krisztusban van a mi bűneink bocsánata”, így hangzik: „Mit val-
lunk a bűnbocsánatról?” Az utóbbi időben több beszélgetésben észrevettem, hogy
ebben a kérdésben nem minden világos, melyeket jó lenne egyszer megnézni és
helyre tenni. Az a tapasztalatom, hogy olyan evidensnek tűnő dolgokkal kapcsolat-
ban is, mint például a bűnbocsánat, amiről olyan sokszor beszélünk, nagyon köny-
nyű félreérteni az igéket. Éppen ezért, meg kell, hogy nézzük, mit tanít nekünk Is-
ten igéje a bűneink bocsánatáról!

Ez fontos, mivel hittételünk is, hiszen az Apostoli Hitvallásban valljuk az egy-
egyetemes keresztyén anyaszentegyházat és azokat a jótéteményeket ezek után,
melyeket Urunk az egyházzal közöl. Ezért folytatódik így: Hiszem a szentek egy-
ségét – vagy egyességét –, bűneink bocsánatát. Itt, Pasaréten, az Apostoli Hitval-
lásban mi nem úgy mondjuk, hogy „hisszük a bűnök bocsánatát”, hanem „hiszem
bűneink bocsánatát”. Tehát, nemcsak úgy általánosan hisszük a bűnök bocsánatát,
hogy van ilyen, hanem egészen személyesen, egyéni és közösségi életünkre nézve is.

A különböző vallásoknál meg lehet találni ezt a kérdést, hogy hogyan gondol-
kodnak a bűnről és a bűnbocsánatról, de most ne ezzel foglalkozzunk, ne ez legyen
a központi témánk, hanem az, amit nekünk a Szentírás mond erről a kérdésről!
Volt idő, amikor maga az egyház is tévesen gondolkodott a bűnbocsánatról, és azt
hirdették, hogy valamitől függ a bűnbocsánat. Hirdették, hogy elsősorban tőled
függ, aztán hirdették, hogy attól, aki esetleg bocsánatot ad rá. És tudjuk, hogy az-
tán nagyon könnyen üzleti kérdéssé tették az egész bűnbocsánat kérdését.

Jézus Krisztus az ő igéjében a bűnbocsánattal kapcsolatban úgy tanít, hogy
nem fogságban tart ezzel bennünket, hanem szabaddá tesz. Már csak ennek az igé-
nek a csodálatos folyamát figyeljétek, ahogy Pál apostol az Efézusi levélben vall Is-
ten nagy tervéről, nagyságos dolgairól! Ehhez köti, hogy benne „van a mi váltsá-
gunk, az Ő vére által, bűneink bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint”.
Ezt csak olyan ember mondhatja, akit Jézus Krisztus a bűnbocsánat által az új élet
szabadságára hozott. Emlékezzetek arra, amikor a Máté evangéliuma 9. fejezeté-
ben odaviszik a gutaütöttet Jézushoz, és ott hangzik el ez a mondat: „megbocsáttat-
tak a te bűneid!” Máshol fel vannak háborodva ezen: ki ez, hogy megbocsáthatja
a bűnt? Jézus akkor azt mondja: az Emberfiának van hatalma a földön a bűnöket
megbocsátani. A házasságtörő asszonynak a János evangéliuma 8. fejezetében pe-
dig azt mondja, hogy „eredj el, s többé ne vétkezzél!”

Ezt azért mondom a testvéreknek, mert az ige nyilván Jézusra irányítja a te-
kintetünket: őbenne van a mi váltságunk, vére által bűneink bocsánata. Ember
nem adhat bocsánatot, azért, mert az ember. Így mi is csak hirdethetjük, hogy van
bűnbocsánat. Az úrvacsorai liturgiánkban úgy mondjuk, hogy „hirdetjük tinéktek
bűneitek bocsánatát”. Én mindig azokat az igéket teszem hozzá, hogy „mert meg

van írva”, mert meg van írva, hogy nekünk van egy olyan Urunk, aki megbocsátja a bűnt; aki gyakorolja az ő kegyelmét a mi irányunkban és bűnbocsánatot ad. Aki adatott nekünk váltságul, hogy mi Isten igazsága legyenünk őbenne.

Hadd idézzem nektek azt a kérdés-feleletet, amit ezzel kapcsolatban a hitvallásunkban leírtak, és amit vallunk! Megkérdezi, hogy mit hiszel a bűnbocsánatról, és a felelet így hangzik: Hiszem, hogy Isten, Krisztus elégtételéért, minden bűnről és bűnös természetemről, mely ellen egész életemben harcolnom kell, meg nem emlékezik – vagy egy régi fordítás szerint: teljességgel elfeledkezett –, és engem Krisztus igazságával megajándékoz, hogy soha ítéletre ne jussak! Éppen ezért, a Biblia szerint a bűnbocsánat: Krisztus elégtétele. A váltság azt jelenti, hogy az én adósságom az Isten előtt el van rendezve, teljesen ki van fizetve.

Az egyik szép lelki ének szavai jutottak eszembe, amely úgy kezdődik, hogy „Az írás széjjeltépve, Szabad vagyok, szabad”, és annak van egy verssora, hogy „Lelkem nem nyomja most már Még egy porszemnyi sem.” Hát ezért mondja Dávid a zsoltárban, hogy boldog az, akinek bűne meg van bocsátva, vétke el van fedezve. Miért? Azért, mert „Lelkem nem nyomja most már Még egy porszemnyi sem”. Nincs félelem, hogy a bűneim miatt elveszek, hanem sokkal inkább van öröm, meg hálaadás, hogy bűnbocsánatot kaptam. Sokkal inkább van a szívemben egy ujjongás, ahogy Pál apostol szinte ujjong az Efézusi gyülekezetnek írt levélben, hogy „őbenne van a mi váltságunk vére által”. Az Efézusbeliekhez írt levél bevezető szakasza Isten nagy tervéről beszél, és utána az apostol Jézus Krisztusról kezd beszélni, és azt mondja: testvérek, ezt a nagy tervet Jézus Krisztus „kivitelezte”.

Eszembe jutott, hogy az előző szolgálati helyünkön gyülekezeti házat kellett építeni, és miután a régit elbontottuk, amit annak használtunk, egy Ybl díjas építész kedves ismerősünket megkértem, hogy rajzoljon nekünk vázlatokat egy új gyülekezeti házról. Amikor kezembe adta a még nem engedélyezésre szánt terveket, amiken már minden látszott, de sajnos pénzünk nem volt annyi, hogy megvalósítsuk, ezért a terv maradt az íróasztal fiókjában. Még mindig visszagondolok arra, hogy maga a terv egy csoda volt, de a terv még nem minden, mert azt kivitelezni kell!

Amikor az Efézusbeliekhez írt levélben arról beszél az apostol, hogy Istennek van egy nagy terve az ő népével, a hívőkkel, az egyházzal –, Istennek van terve ezzel a teremtett világgal is, elsősorban az övéiről beszél, azokról, akiket megajándékozott minden lelki áldással a mennyekben, a Krisztusban – akkor azt mondja, hogy megajándékozott minket ama Szerelmesben, akiben van a mi váltságunk. Vagyis, Jézus Krisztus az, aki Isten monumentális, az üdvözítésre, a váltságra vonatkozó hatalmas tervét kivitelezte. Amikor elhangzott, hogy ki fogja ezt véghezvinni, megvalósítani, akkor tudjuk, hogy Jézus Krisztus azt mondta: itt vagyok, küldj el engem! Az engedelmes Fiú eljött, hogy Istennek ezt a hatalmas tervét az ő kereszthalála által végbevigye, megvalósítsa.

Nagyon érdekes, amikor erről beszél, mert az Ószövetségben is van ennek egy nagy előképe! Az egyik ilyen nagy előkép a 3Mózes 16-ban van megírva. Azért lényeges itt az ige üzenete, mert a nagy engesztelésről van szó. Amikor a főpaprak kellett vinnie az engesztelő áldozatot, így hangzik az Írásban a rendelkezés: végy

MIT VALLUNK A BŰNBOCSÁNATRÓL?

két bakot. Az egyik volt az áldozat, amelyet levágtak, a másik bakot pedig, miután a pap a nép bűneit elmondta felette, elengedték a pusztában. Ez egy hallatlan tanulságos és nagyon szép képe annak, hogy az egyik meghal és elvérzik, az egyiket levágják és elpusztul, a másikat pedig elküldik a pusztába, elengedik! Sőt, egyenesen elzavarják. Ennek több jelentése is van, hogy elzavarják. Az egyik az, hogy elengedik. Van, aki meghal, és van, akit elengednek. Valahogy úgy, mint Jézus és Barabás esetében, hogy az egyik meghal, a másikat elengedik.

Pál apostol ezért ujjong az igében, mert Jézusban látja azt, aki meghalt. Őbenne van a váltságunk. Ugyanakkor látja, hogy én ezért vagyok szabad, én ezért vagyok bűnbocsánatot, kegyelmet kapott bűnös. Amikor a bakot elengedték a pusztába, annak volt egy másik jelentése is: az bizonyos, hogy onnan már vissza nem jön. Vagyis ezzel azt fejezték ki, hogy ahogy a bak messzire elvándorol a pusztában, olyan messzire veti el tőlünk Isten a mi bűneinket. Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket. Az egyik az életével fizet, a másik pedig szabad. Éppen ezért, a bűnbocsánat ára Jézus Krisztus vére, mert meg van írva az Ószövetségben, hogy „vérontás nélkül nincs bűnbocsánat”.

Éppen ezért, testvérek, az Efézusbeliekhez írt levél nem a bűneinkkel foglalkozik legelőször, hanem a váltsággal. Tehát, a bűnbocsánat nem önmagában áll, hanem a váltság csodájaként: őbenne van váltságunk, vére által bűneink bocsánata. A bűnbocsánat, nem úgy önmagában csak egy isteni ajándék, hanem része az ember megváltásának, a hívők üdvözülésének. Péter apostol is így tesz erről bizonyosságot, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon – mert az veszendő volt, bár értékes –, hanem drága véren, a Bárány véren váltott meg bennünket.

Ezt azért kell hangsúlyozni, mert a második nagy kérdése ez a mi életünknek: hisszük-e, hogy van bűnbocsánatunk? Ezzel kell minden embernek egyszer szembeülnie: vallja-e azt, hogy van bűnbocsánata; hogy Isten neki Krisztusért elengedte a bűnt és annak büntetését? Elengedte annak ítéletét. Ez nagyon fontos, mert ha az ember csak a vallásig jut el, ahogy sokszor halljuk, hogy „hitt ő a maga módján”, én is sokaktól hallom: nem járt templomba, semmilyen gyülekezettel nem tartott kapcsolatot, de tetszik tudni, azért hívő volt! Nagyon fontos: a hit mindig arra irányul, hogy van bűnbocsánatom. Én hiszem azt, hogy Krisztus érdeméért Isten nekem megbocsátott. Így is valljuk a hitvallásban – miután elmondja, hogy a hit az ismeret és bizalom –, hogy Isten nekem bűnbocsánatot, örök életet és igazságot ad Krisztusért, az Ő érdeméért. Hiszem azt, hogy nekem bűnbocsánatom van.

A hit nem egy elvont fogalom, hogy nem tudjuk, mi az. A hit ezt ragadja meg, erre irányul: „te elvetted rólam bűneimnek terhét”. „A bűnöm, Úr Jézus, a bűnöm, Úr Jézus, nem vádol többé engemet.” Ahogy Pál a Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetében ujjong: nincs kárhoztató ítélet azok ellen, akik Jézus Krisztusban vannak. Eszembe jutott egy régi történet, nem nagyon kellemes emlék, de megtörténhet velünk. Még gimnazista koromban egyszer elfelejtettem bérletet venni, mert azt hittem, hogy még érvényes a bérlet. Nyilván jegyem sem volt. Ahogy ilyenkor történni szokott, jött az ellenőr a debreceni villamoson. Kérte tőlem a jegyet vagy a bérletet, én húztam ki a bérletet, de az már nem volt érvényes! Lejárt, és nem vettem újat. Persze, kifizettem a büntetést, mert nem tudtam felmutatni semmit.

Kedves testvérem, hogyha Isten igazoltat majd téged, aki hallod ezt az igehirdetést, vajon mit tudsz felmutatni neki, ami érvényes? Húznád elő a hitedet: nekem van hitem; és Isten azt mondja rá: igen, csak az nem érvényes! Fel tudod mutatni Jézust, aki engesztelő áldozat a mi bűneinkért? Vagy pedig azt tudod mondani: veszendő, utolsó bűnös vagyok, de nagy az én hűséges Megváltóm, aki eleget tett az én bűneimért, és ő örökre érvényes jegyet adott nekem a mennyei hazába, ami nem jár le, amely nem veszti érvényét! És az Atya erre megindul, és azt mondja: igen, folytathatja az utat, nincs büntetés, nincs kárhozzátás, nincs ítélet!

Aki bűnbocsánatot kapott, annak felragyog ez a hatalmas Isten, és belecsodálkozik abba, hogy nincs más ilyen Isten, aki megbocsátja a bűnt és elengedi népe maradékának vétkeit. Az ujjongó életének ez lesz az alapja, ahogy a 103. zsoltárban vall erről Dávid király, és ahogy vallanak Istennek bűnbocsánatot kapott emberei mind: „áldjad én lelkem az Urat, mert megbocsátja minden bűnödöt!” Amikor Isten bűnt bocsát, akkor nehogy azt gondoljátok, hogy úgy bocsátja meg a bűnt, hogy valami azért még ott marad! Ez egy téves tanítás, hogy valamit még majd meg kell, hogy lássál, amit majd le kell, hogy tegyél! Isten ígéje nagyon világosan tanítja: „minden bűnödöt”. Tehát nincs olyan, hogy valamit még nem megbocsátana meg neked. A bűneid el vannak engedve. Az összes adósság ki van fizetve. Nem úgy van, hogy valami ott marad, amit te tudsz törleszteni. Éppen ezért, a hívó ember a bűnbocsánatban nem tud semmit felmutatni, csak egyedül Krisztusra hagyatkozni és Krisztusra hivatkozni, akiben van a mi váltságunk, vére által bűneink bocsánata. Az új élet azzal kezdődik, hogy Isten bűnbocsánatot ad nekem. Megbizonyítja, hogy ő nem haragszik, azért, hogy örömmel tudjunk rálépni a keskeny útra, és aztán a keskeny úton majd járni az ige fényében.

Még hadd utaljak arra, hogy Isten a bűnbocsánattal nemcsak a bűneinket rendezi el, hanem a bűneink következményeitől is megszabadít bennünket! Azért, mert az a legszörnyűbb, hogy a bűnnek van következménye. Ezt nevezi a Biblia ítéletnek, hogy a bűnnek van zsoldja, van fizetsége. Éppen ezért biztatja Isten a hívót arra nézve, hogy akinek a bűnét megbocsátotta, azt többet soha elő nem veszi, fel nem hánytorgatja. Ilyen ígéket olvasunk az Ézsaiás 43,24-25-ben például, amikor az Úr azzal vádolja az ő népét, hogy „csak bűneiddel terheltél, vétkeiddel fárasztál engemet”, hogy „Én, én vagyok, aki eltörlöm álnokságodat önmagamért”. Tehát az Úr mindig önmagáért cselekszik. Nem azt mondja, hogy beszámítom majd a te bűnbánatodat, meg egyebeket, hanem azt, hogy én magamért cselekszem. De figyeljünk a folytatásra is: „és bűneidről nem emlékezem meg!”

Ugyanerről beszél Jeremiás 31,34: „és vétkeikről többé meg nem emlékezem.” Az Ezékiel 33,16 különösen szép: „Elkövetett vétkei nem kerülnek említésre.” És az előbb említett 32. zsoltár: boldog az, akinek az Úr – egy másik fordítás szerint – nem rója fel bűnét. Szeretném, ha belelátnánk a kegyelem gazdagságába, az ő kegyelmének gazdagsága szerint, mert a bűnbocsánat Isten kegyelmi döntéséhez tartozik! A Bibliában a kegyelem mindig azt jelenti, hogy nincs ellenszolgáltatás. A másik félnek nincs benne része, ezért kegyelem. Inkább úgy mondanám, hogy annak ellenére kegyelem, amilyen vagyok.

Hogyan állítja Isten újból és újból a gyülekezet közössége elé a bűnbocsánatot? A sákramentumok által újból szemlélhetjük a keresztség és az úrvacsora által,

MIT VALLUNK A BŰNBOSÁNATRÓL?

mert mind a kettő arról tesz bizonyosságot, valljuk a Biblia alapján, hogy bűneink a kereszten meg vannak bocsátva, a mi adóslevelünk oda van szegezve. A keresztelezésben is ezt látjuk. Ez nem egy kedves hagyomány, nem egy szent szokás, vagy nem az üdvösség elengedhetetlen feltétele. Az úrvacsorában talán még jobban tündöklök, hiszen Jézus Krisztus, amikor veszi a poharat, akkor azt mondja: az én vérem kiontatik a bűnök bocsánatára. A gyülekezet örömmel és hálaadással szemléli, amint részesül ebben az igazságban. Ezt nem tudja senki megkérdőjelezni, nem tud senki elbizonytalanítani, hogy őbenne van a mi váltságunk, mert szemünk elé állítja szenvedését és az ő vérrrel koronázott szent keresztjét az Úr Jézus Krisztus.

Éppen ezért, bizonyosak lehetünk mi a bűnbocsánatban? A bűnbocsánatot kapott ember bizonyos lehet efelől? Bizony, így van! Ez nem úgy van, testvérek, hogy nem is tudom, kaptam-e bocsánatot vagy nem, hanem a bűnbocsánatot kapott ember efelől teljes bizonyosságban van. Figyeljétek meg azt a bizonyosságot, ami Pál soraiból árad: őbenne van a mi váltságunk vére által, bűneink bocsánata! Ez nem egy kérdő mondat, hanem egy állító, egy bizonyosságot tükröző mondat. Azért, mert a hit mindig bizonyosság. A Biblia szerint az a meggyőződés, hogy nekünk váltságunk van. Ez bizonyos! Éppen ezért vallja, hirdeti és ebben nagyon boldog az ember, aki bűnbocsánatot kapott: a bűn meg van bocsátva és az ítélet el van engedve! Nincs büntetés. Nincs vád.

Pál apostol például a Rómabeliekhez írt levélben szépen levezeti ezt! Így kezdi: nincs, aki jót cselekedjék, egy sincs, aki igaz lenne Isten előtt. Teljes a romlottság. Aztán beszél arról, hogy teljes a váltság Krisztusban, és a 8. fejezetben elér odáig, hogy: az Isten választottait ugyan ki vádolhatja? A bűnöm nem vádol többé, mert el van fedezve, és el van véve. Éppen ezért, boldogan fedezi fel az ilyen ember, hogy a bűnbocsánat által előtte bezárított a pokol, és kinyitott a menny. Egy ajtó mögöttem bezárult, egy ajtó előttem kinyitott.

Végül hadd szóljak még arról, hogy mi következik ebből, hiszen Pál is erről beszél a Rómabeliekhez írt levél 8. és további fejezeteiben! Az Efézusbeliekhez írt levélben is, amikor elmondja Istennek ezt a nagy tervét, a Krisztusban való véghezvitel csodáját, a megvalósítás ajándékát, akkor elmondja az apostol, hogy mi következik ebből (4-5-6 fejezet). Most csak néhány dolgot hadd említsek, hogy mi következik a bűnbocsánat ajándékából! A Zsoltárok 32,1-2 szerint tartozunk szívünk teljességével hálát adni Istennek. Hálaadásunkat vezeti ez a gondolat. Hálaadásunk nemcsak arra irányul, hogy szép idő van, felkelt a nap vagy sikerült a gyermekem nyelvvizsgálója. Nem fáj annyira a térdem ma! Ez is egy hálaadásra való ok, de mennyivel több az, amikor a bűnbocsánatot kapott ember a bűnbocsánatért ad hálát, és ennek örömeiben tud élni! Arról is beszél a Biblia, hogy minél mélyebbről hozta fel őt Krisztus, annál jobban szeret.

Tehát mire sarkall a bűnbocsánat? Krisztusi szeretetre. Azt mondja az ige: ő jobban szeret, mert neki több bűne bocsáttatott meg. Tudjuk, hogy mindnyájan bűnösök vagyunk, csak nem egyformán. A mindnyájan azt jelenti, hogy azt az isteni mércét, amely számunkra az életet jelentené, egyikünk sem üti meg. A legjobb ember se tudná teljesíteni, mert az is alatta marad az isteni mércének, meg a leggonoszabb ember sem, csak az mélyebben van az isteni mérce szerint. Tehát, a bűnbocsánatot kapott embert mire sarkallja a bűnbocsánat? Arra, hogy „Szeresd

az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből”, mert tartozol neki! Egész életed sem lesz elég arra, hogy zengd az ő dicséretét, hogy ezt megháláld valahogy neki; hogy valamit törlessz abból az ajándékból, amit Krisztusban kaptál!

És mi következik még belőle? Ha újabb bűnt követ el az ilyen bocsánatot kapott hívó „ha valaki vétkezik” ezek után, hogy bocsánatot kapott, „van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus”. Ha egy keskeny úton járó hívó azt mondja, hogy „én járok az úton, de elestem, mi a gyógyulás, akkor azt mondhatjuk neki, hogy „van Szószólónk az Atyánál”. Tehát, újból folyamodj ehhez a kegyelemhez, és bánd meg, hogy elkövetted, megsértetted azt az Istent, aki neked a Krisztusban megbocsátott! De ez már a megtérés ajándéka, ami egy másik igehirdetés lesz.

Most hadd emeljem ki, hogyha a bűnbocsánatot kapott hívó újra bűnt követ el, abból fel fog állni azért, mert Isten nemcsak bűnbocsánatot adott neki, hanem a kegyelmét is kiterjesztette rá. Szemmel tartja, számon tartja, Szentleke által pedig munkálja benne azt az üdvösséget, amely egyszer teljessé lesz. Figyeljétek meg, hogy Dávid így kel fel a bukásából! A Szentlélek figyelmezteti; ő meglátja, újból odafolyamodik ehhez a kegyelemhez, és azt mondja: „moss meg engemet, és fehérebb leszek a hónál”. „Add vissza a szabadítás örömét” – mert a bűnbeesett embernek valahogy eltűnik ez az öröme, ez az érzése, hogy szabad vagyok, mint a fecske ujjongok én, és ezért fel fog belőle kelni. Aki nem kel fel a bűnéből, az mindig gyanús, hogy kapott-e egyáltalán bűnbocsánatot vagy csak tudta, hogy mi a bűnbocsánat! Tudta, hogy Istennek milyen terve van, mit tett Krisztus, de az életére nem alkalmazta, és hittel mégsem ragadta meg. A Bibliából tudjuk, hogy azok fel fognak kelni: „Ne örülj, én ellenségem! Elestem ugyan, de felkelek” – mondja egy kispróféta. „Elbuktam, de nem maradok meg ebben az állapotban. Újból felkelek, mert Jézus Krisztus vére alatt járok, és az ő kegyelmének gazdagsága szerint, készsé és hajlandóvá tesz arra, hogy őneki éljek!”

Azzal hadd fejezzem be, hogy amikor a reformátorok a bűnbocsánatról megfogalmazták a hittételt, akkor azt mondták, hogy a bűnbocsánatot Isten adja, de a bűneimmel teljes életemben harcolnom kell! Tudniillik, a bűnbocsánat isteni, kegyelmi gazdagsága engem nem tesz felelőtlené. Nem mondhatom azt, hogy úgymint megbocsátott mindent, akármit csinálhatok. Nem! Inkább arra törekszem, hogy kedves legyek őneki, hogy meg ne sértsem azt, akit nagyon szeretek! Hogy meg ne bántsam azt, aki nekem a legdrágább ezen a világon; aki nekem megbocsátott és elvette rólam a bűneim terhét! Érzelmemet, akaratomat, értelmemet alárendelem, és nem akarom többet a bűnt elkövetni.

Olyan jó, hogy Jézus Krisztusra nézhetünk! Hadd biztassalak, akár hitben jársz, akár még nem: nézz fel Jézusra! Egy kedves lelkiének így kezdődik: „Lelkem, nézz a Golgotára, Jézusodnak nézd fejét! Tövissel van koronázva, Mégis áldva néz feléd. Szenved Isten bajnoka, És bár vérzik homloka, A világot nem átkozza, Meghal érte imádkozva.” Nézz erre a Jézusra hálaadással, hogy őbenne van a mi váltságunk, vagy nézz reménységgel, ha még nem jársz hitben! Őbenne van a mi váltságunk, vére által bűneink bocsánata, és őáltala nem megyünk ítéletre, mert átmentünk halálból az életre.

Ámen.

Imádkozzunk!

Valóban mérhetetlen ez a kegyelem, Urunk! Sem szélessége, hosszúsága, mélysége, magassága; megfoghatatlan és megmérhetetlen előttünk, amely bennünket, bűnösöket keresett. Isteni szeretetnek drága titka, köszönjük, hogy sokaknak felragyogtál, és leírta az apostol a Szentlélek indítására ezt az ígét, hogy mi most, ezen a vasárnapon ezt nézzük meg, ebben gyönyörködünk, ennek igazságát ízlelgessük, hogy Jézus Krisztusban van a mi váltságunk, bűneink bocsánata.

Ha ebben gyönyörködünk és ezt valljuk, akkor engedd meg, hogy el is hirdessük másoknak is, Urunk, olyanoknak, akik még a bűneikben vannak, és talán nem is látják olyan veszélyesnek és olyan tragédiának azt, hogyha ebben maradnak és így halnak meg! Engedd, hogy elhirdessük, Jézus Krisztusnak van hatalma a Földön a bűnöket megbocsátani! Bocsásd meg, amikor mi magunknak akarjuk az elkövetett vétkeinket megbocsátani! Bocsásd meg, hogyha máshol vagy másban keressük a bűnbocsánatot! Engedd meglátnunk, hogy valóban nincs üdvösség és bocsánat senki másban, és nem is adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk!

Ezért kérünk téged, Urunk, hirdettesd a te drága ígédet, amely erről szól, és úgy mutat be téged, mint kegyelmes Istent, aki bár ítéletre jössz vissza, megítéled majd a bűnt, de aki kegyelmes vagy mindazokhoz, akik hittel megragadják az erről szóló örömhírt! Mi is boldogan valljuk, Urunk, hogy boldog emberek vagyunk, mert bűneink sokasága el van törölve, és amely a vállunkra nehezedett és az életünket nyomta, az elvétetett. Úgy vétetett el, hogy nem istenültünk meg, nem mondhatjuk, hogy nincs bűn bennünk, de mivel megbocsátottad, ezért már elszámoltatás nem lesz. Kérünk téged, Urunk, hogy te juttass az ebben való hitre még sokakat, amíg Jézus Krisztus visszajön! Könyörülj meg azokon, akiknek még nincs bizonyosságuk bűneik bocsánatáról, hogy ne úgy menjenek el ebből a földi világból, hogy viszik magukkal a bűneiket és annak büntetését!

Kérünk téged azért, hogy vezesd ezt az egész világot, könyörülj meg rajta, és ennek a járvány sújtotta világnak adj gyógyulást, megoldást! Kérünk téged, hogy te adj szabadulást a járványból! Használd fel ebben a tudósokat, és tegyél késszé, Urunk, mindenkit, aki a járványhelyzetben helytáll! Kérünk így a kórházakban dolgozókért, a betegek mellett lévő orvosokéért, ápolókéért, családtagokéért, akiknek olyan nehéz, hogy még nem is láthatják szeretteiket vagy csak nagyon keveset. Kérünk téged megoldásért, Urunk!

Hadd tegyük kezedbe a következő hetet is! Kérjük, hogy minden dolgunkat bírd, forgassad, kezeink munkáit igazgassad!

Ámen.

401,2 ének

2. A bűntől és haláltól Megváltál engemet,
Ó Jézus, véred árán Megszerzed üdvömet.
Nem rettent már halálom, Sem semmi félelem;
Nyugalمامat tebenned, Megváltóm, meglelem.